

KITAP İYİ GELİR
MÜREN BEYKAN

Çocuk edebiyatı yazarı cambaz ipinde yürür!

Çocuklara yazmak her yazarın kumaşı değil. Farklı yollar arama cesareti, çeşitli algı düzeylerindeki okurla buluşma gözüpekliği, güvenilen bir editörün omuz periliğini gönülden kabullenme... Bunlar ancak cambaz ipinde yürüme hevesindeki yazarların harcı. Çocuk kitabı zor yazılır, kolay okunur, iz bırakır!

Dondurmam
Tılsım
Müge İplikçi
Günüşiği
Kitaplığı

Konaktakiler
Karin
Karakaşlı

Çantasızlar
Kampı
Behçet Çelik

Çatıdaki
Gezegen
Behiç Ak

Çocuklar için edebiyat, her yazarın kalemine uygun olamıyor. "Çocuğa görelilik" diye bir cambaz ipi var işin orta yerinde. Kimisi aldırılmaz, ip falan dinlemez ama çocuk edebiyatıysa niyeti, dinleyecek, mecbur. Bu alanda ustalık, çocuğun dil olgunluğuna da, sözcük dağanna da, okuma keyfi şifrelerine de bağlılık gerektiriyor. Daha ötesi, çocuğun yaşam deneyimi az bir insan olduğuna ve kesinlikle aptal olmadığına içtenlikle inanmayı temel alıyor. Üstüne bir de, çocuk haklarına saygıyı hiçbir biçimde göz ardı etmemeyi, çocuğa dünyayı tüketen, hırpalayan yetişkinlerin muktedir gözleriyle bakmamayı ve onları çıplak gerçekler altında umutsuz ve soluksuz bırakmamayı şart koşuyor. İşte böyle bir ustalaktan söz ediyoruz.

Çocuklara yazmak gerçekten de her yazarın kumaşı olmayabilir. Farklı farklı söyleme yolları arama cesareti, çeşitli algı düzeylerindeki okurla buluşma gözüpekliği ve güvenilen bir çocuk kitabı editörünün omuz periliğini gönülden kabullenme... Bunlar ancak cambaz ipinde yürüme hevesindeki yazarların harcı. Son iki ay içinde, dört usta yazar yine cambaz ipinin tepesindeydi; hevesle, azimle, heyecanla...

İstanbul Kitap Fuarı'nda Günüşiği Kitaplığı standında yeni kitaplarıyla okurlarına merhaba diyecek Behçet Çelik, Karin Karakaşlı, Müge İplikçi ve Behiç Ak'tan söz ediyorum.

Behçet Çelik, "Sınıfın Yenisi" adlı Köprü Kitap'la çocukları fethetmişti, şimdi "Çantasızlar Kampı" adlı yeni romanıyla yine dikkatlerini çekti. Bir ayda iki baskı yapan kitabını, yeğenlerine, arkadaş çocuklarına ithaf etmiş Çelik. Duygu dünyalarına yakınlaşmayı önemseydiği bu gençlerden beslendiği, çocuğa görelilik üzerinde düşünmesine neden oldukları için, hepsine borçlu hissetmiş kendini. Hem kitabını hem de genel olarak yazarlığını yeni renklere bulmuş... Yaz tatilinde, eski tür bir mahalledeki amca evinde bir tür kamp yapan, gönüllerince bahçe oyunları oynayan çocuklar kanlı canlı karakterler olarak çıkıyor karşımıza; her çocuk gibi itişip kakışıyor, ama sürekli sorguluyor ve dayatılanı reddediyorlar. Kediciği ağaçtan kurtarıırken de öyle, kentsel dönüşüme kurban gidecek bir

Müge İplikçi'nin yeni romanı "Dondurmam Tılsım"ın kapağından bir detay.

apartmandaki yaşlı amcayla gönüldaşlık kurarken de öyle.

Mahalle yaşamını önemseyen yazarlardan biri de, çeşitli yaş gruplarına yazmada ustalaşan Karin Karakaşlı. Kitapçılara yeni ulaşan son kitabı "Konaktakiler"le, yeterince şanslı olmayanlara, ülkesinden, evinden kopanlanlara çevirmiş okurunun ilgisini. Üç Kat Tat Çetesi'nin eski konağın bahçesinde oynamayı seven üyeleri, hem gizemli bir maceranın kıyısında hem de iyiye, güzele birlikte uzanmanın yüceltici duygularını yudumluyorlar. "Kentlerin tarihi, toplumsal yaşamımızın aynasıdır ve genel olarak da insanlığımızın tarihidir" diyor yazar; okuruna, geçmişin acılarına doğru elini uzattığında kavuşacağı doygun yüreği işaret ediyor. Arapça'nın şiirselliği, eski konakların "sesi", arkadaşlığın her yaşta sıcak bir battaniye gibi sarıp sarmalaması, Karakaşlı'nın satırlarından yüreklere akıyor.

Öykü ve romanlarıyla, edebiyat okuma alışkanlıklarımızda rehavete izin vermeyen Müge İplikçi ise, kısa sürede ikinci baskı yapan "Dondurmam Tılsım" adlı çocuk romanıyla karşımızda. İplikçi, farklı yaşlardan çocuklara yazabilen ustalardan. Onları hırpalamadan düşündürmenin nazik dengesinde, cambaz ipini en çetrefil kurgularla aşanlardan biri. Okullu küçüklerle birlikte edebiyat okumaları da yaparak dilini, zihnini "çocuğa görelige" yükseltmenin arayışında... Okul yıllarında hepimizi bunaltan havuz problemlerinin

insan yaşamındaki izdüşümünü işaret ettiği "Dondurmam Tılsım"da, zeytinliklerini ranta kurban vermemek için direnen, çocuk yaşta evlendirilmiş bir hala, zeytinden üretilen dondurmanın büyüyle geçmişin izini süren bir aile ve babasını, çalıştığı madende su baskınına kurban veren bir küçük yürek var.

Yetişkinlere tiyatrolar, küçüklere romanlar ve öyküler yazan, her gün karikatür çizen bir sanatçı, Behiç Ak da cambaz ipinin müdavimi. Çocuk edebiyatında 35 yılı geride bırakan sanatçının yeni kitabı "Çatıdaki Gezegen" de "çocuğa görelige" önemli örneklerinden birini sunuyor. Hem, sokağa salınmayan, okula bile arabayla götürülüp getirilen günümüz çocuğu, hem kendini soluksuz bir tekdüzelik içine hapsetmiş günümüz ebeveyni var kitapta. Bir gün, komşu kız Cerenimo'nun, kahramanımız Serdar'ı çatı katına davet etmesiyle okur da onların peşinden ışıltılı bir dünyaya adım atıyor: Eski bir kaptanın seyir defterinden Moby Dick, Gulliver, ama illaki Don Kişot'la farklı bir gezegene yol alıyoruz. "Don Kişot" adlı büyük eserin de, kısalta kısalta kuşa çevirdiğimiz öteki klasiklerin de gerçek büyüsunü hatırlatıyor Behiç Ak. İşçi çocuklar, aile özlemiyle yaşamını tüketen yaşlılar, denizi görmeden yaşayan kıyı kentliler, hepsi de cambaz ipinde çocuk neşesiyle ilerleyen yazarın satırlarında boy gösteriyor... Evet, çocuk kitabı zor yazılır, kolay okunur ama iz bırakır!